

Hugh samozřejmě v Mulberry House vyrostl, stejně jako Charlie a David. Tehdy se domem nesl křik, zvuky klukovských rvaček, úderů kriketových míčků, a badminton se hrál přes šňůry na prádlo. Později, s nástupem puberty, se začala ozývat naplno puštěná hudba a práskání dveří. Když chlapi konečně opustili rodné hnízdo (v případě Charlieho na několikátý pokus), Lilian s Eddiem usoudili, že je dům pro dva příliš velký, a začali pronajímat pokoje.

O patnáct let později se z Mulberry House stal tříhvězdičkový penzion s pokoji zamluvenými na několik měsíců dopředu. „Kouzelný rodinný hotýlek s kvalitním vybavením,“ stálo v průvodci z roku 2003. Hezky nám vydělával, pomyslel si láskyplně Eddie, a pohladil vybledlou područku červené sametové pohovky jako hlavičku milovaného dítěte. I hostům se tu líbilo, což dokazovali tím, že se vraceli. Jack a Doreen Willisovi nepropásli ani jedny svatodušní svátky a v červenci pravidelně přijíždějí Dalghlieshovi z Aberdeenu a tráví tu celý týden.

Jenže poslední dobou Eddieho těžká práce unavovala. Protože mít dům plný hostů, o které se musíte postarat, je skutečně dřina. Prádlo a vaření si vzala na starost Lilian. Během letní sezony, kdy nevěděli, kam dřív skočit, s úklidem vypomáhala paní Danielsová. Eddie udržoval zahradu, vedl účetnictví, vyřizoval telefonáty a přijímal objednávky. Dále se zhostil všech údržbářských prací, aby všechno bylo v náležitém pořádku. Býval v jednom kole, což ho těšilo. Čerpal uspokojení z vědomí, že u nich lidé stráví příjemnou dovolenou, ale neustálý příval povinností na něho poslední dobou začínal být trochu moc. Při instalaci nové sprchy si vyhodil plotýnku. Celou zimu ho trápil úporný kašel, kterého se ne-

mohl zbavit. A zdá se mu to, nebo jsou lidi poslední dobou... *neomalenější*? A náročnější? Kde jsou ty časy, kdy jim stačil na pokoji čajovar a fén? To dávno neplatí. Už by ani nespočetl, kolikrát si hosté stěžovali, že tu není satelitní televize nebo wi-fi (ať už je to, co chce). Cítil se unavený a měl všeho dost.

Kromě věčného pachtění mu vadilo, že se po domě courají cizí lidi. Nikdy si na to úplně nezvykl. Ačkoliv v zadní části měli svůj byt, kam hosté nechodili, nelibě nesl, když večer seděl ve svém oblíbeném křesle, díval se na *Zahradníkův svět* a za zdí si někdo, koho skoro neznal, zpíval ve sprše, koukal na jiný program, nebo si dopřával divoký sex, aniž bral ohled na ostatní, kteří s ním byli pod jednou střechem. Některé věci spojené s provozováním penzionu mu chybět *nebudou*, to je jisté. Představa, že mají s manželkou někde domek jenom pro sebe a nemusí každé ráno brzy vstávat, aby připravili dvanáct teplých snídaní, se mu zamlouvala čím dál víc.

„Takže zbývá David,“ uzavřela Lilian, semkla dlaně a podívala se na manžela přes okraj brýlí.

Eddie provinile zamrkal, protože se na okamžik nechal unést představou klidného stáří. Obzvlášť se těšil, že nebude muset být na nikoho zdvořilý, když se mu zrovna nechce. „David,“ opakoval a hned nato dodal: „A Emma.“ Davidovu ženu měl rád. Je nespoutaná a bystrá, jako kdysi bývala Lilian. Ne že by se někdy odvážil říct to nahlas, ať už před svou manželkou, nebo snachou. Panebože, to ne! Měl takový dojem, že by se obě urazily.

„Hmm,“ zamumlala Lilian. „Myslíš, že by se jim chtělo stěhovat se z Bristolu a vést klidnější život, když mají posled-